

ся свръшять прѣнія-та и да ся помирятъ монаси-тѣ. И Лютеру сѣщо така было заповѣдано, да дойде на тоя съборъ. До 1200. высокы лица ся събрали въ голѣмъ-тѣ залѣ и нарѣдилися и отъ двѣ-тѣ страны покрай императорскыя прѣстолъ, прѣдъ кого-то были разрядены на стола Лютеровы-тѣ съчиненія. Кога-то дошълъ императоръ-тѣ, выкнали Лютера въ събраніе-то, и прѣди всичко запытали го за разрядены-тѣ на стола съчиненія, неговы ли сѣ? Лютеръ отговорилъ, че сѣ наистинѣ неговы съчиненія. „Готовъ ли си ты, запытали го, да признаешъ всичко что си написалъ въ твѣя книги за заблужденіе, и да ся отречешъ отъ свое-то ученіе“? Тогава Лютеръ рекалъ: че неможе веднага да отговори, но поискалъ дозволеніе да ся приготви за отвѣтъ. Послѣ три дни, объявилъ Лютеръ въ второ-то събраніе, че, ако му докажять съ библійскы изрѣченія неговы-тѣ заблужденія, готовъ е да ся отрече отъ свои-тѣ мнѣнія и да спали всичкы-тѣ свои съчиненія. На това му отговорили, че ти нѣмать намѣреніе да ся прѣпирашь съ него за религіѣ-тѣ, но искать простъ отвѣтъ, ще ли той да ся отрече или не. Тогава Лютеръ казалъ рѣшително, че на никакъвъ начинъ не ще да ся отрече отъ свое-то ученіе, докѣ му не докажять, че е противно на библіѣ-тѣ. Карлъ V распустилъ тогава събраніе-то, и съ досажденіе объявилъ, че Лютеръ нема никаквѣ защитѣ т. е. позволилъ всякому, да прави съ него какво-то ще, а да ся не бои отъ наказаніе.

Лютеръ ималъ много пріатели и защитници. Първый неговъ покровитель былъ Саксонскый курфирцъ *Фридрихъ мѣдрый*. Той курфирцъ видѣлъ, че Лютера чяка голѣма опасность, зато ся и рѣшилъ да го избави. Лютеръ като тръгналъ изъ Вормса да си иде въ Виттенбергъ, въ пѣтя изведнѣждъ нападнали на него въ горѣ-тѣ замаскированы (съ направены образы, суреты) челоуѣди, извадили го